

پيغمبر - صلى الله عليه وسلم - بهر يئبوونی خوئی پراگه ياند له: ساليقه و حاليقه و شاقه

ئەبى موسا عبداللەى كورى قەيسەوہ - پرهزای خوای لیبیت- دەلیت: «پيغمبر - صلى الله عليه وسلم- دووری بهر يئبوونی خوئی پراگه ياند له ساليقه و حاليقه و شاقه». [ساليقه: ئەو كەسە يە له كاتى كارەسات و ناخوشيدا دەنگى بهرز دەكاتەوہ به گريان وهاوار، حاليقه: ئەو كەسە يە كە سەرى خوئی دەتاشیت به هۆى موسيبەت و ناخوشیەوہ، شاقه: ئەو كەسە يە كە يەخە و جلەكەى بەرى دەپریت به هۆى كارەسات و مردنى كەسێكیەوہ، ئەمانە هەمووی نیشانەى نارهزایى دەپرینن بهرامبەر قەزا و قەدەرى خوای گەورە بۆیە حەرمان و نەهيان [لێكراوہ].

[صحيحه] [بوخارى و موسليم هاوران لهسەرى]

تەواوى دانایى و حیکمەت بۆ خوای گەورە يە لەوہى دەيەخشیت و دەيگرتتەوہ، و ئەوہى نارازى بێت لەمە ئەوا وەكو ئەوہ وایە كە نارازى بێت لە قەزا و قەدەرى خوای گەورە كە يیگومان قەزا و قەدەرى خودا لە بەرزەوہندى بەندەكان و سەرچاوەى دادپەروەرى و چاكەكارىیە. بۆیە پيغمبر - صلى الله عليه وسلم- باسى ئەوہ دەكات هەر كەسێك نارازى بێت و تۆرەبى دەربیریت بهرامبەر قەزا و قەدەرى خوای گەورە ئەوا ئەو كەسە لەسەر پرتبازى و سونەتى ئەو نبيە، و لای داوہ و پرتبازى ئەوانەى گرتووە بەر كە ئەگەر ناخوشى تووشیان بێت بى هیوان و نارهزایى دەردەبیرن؛ چونكە دلپان پەيوەستە بەم ژيانى دونیایەوہ بۆیە داواى پاداشت و رازى بوون لە خودا ناكەن بە هۆى ئارامگرتیان. بۆیە بهر يئبوونی خوئی پراگه ياند لەوانەى ئارام ناگرن لەسەر بەلا و ناخوشیەكان هەتا وایان لپهات لە دلەوہ نارازى دەربیرن و پیتە سەر زمانیان ئەمیش بە نیاخە كردن وهاوار و گريان بە دەنگى بەرز و بانگەشەى نارهوا، یان بە كردار دەريان پى ئەمیش بە قژ تاشین و جل دەران؛ ئەمانە هەمووی زیندوو كردهوہى خووەكانى جاهیلیەتن، ئەولیاكانى خوای گەورە ئەوانەن كە ئەگەر تووشى بەلا و ناخوشى بین ئەوا تەسلىمى قەزا و قەدەرى خوای گەورە دەبن و نارازى دەرنابیرن، و دەلین: (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ)، و خوای گەورە سەبارەت بەم جۆرە كەسانە دەفەرمویت: {وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ ۗ وَنَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ (155) الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ (156) أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ (157)} [البقرة]، واتە: {بە دنیایى تاقیتان دەكەینەوہ بە كەمێك لە ترس كە دوژمن زال بكەین بەسەرتاندا و ترسى دوژمندان هەبیت و بە برسیتى و نەبوونی، و بە كەمى لە مال و سەرۆت و سامان و نەفس و بەروبووم بەلام مژدە بدە بە ئەو كەسانەى كە لە كاتى ئەو بەلا و موسیبەتانە ئارامگرن (155) ئەو كەسانەى كە تووشى هەر بەلا و موسیبەتێك دەبن دەلین: (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) واتە: ئیمە هەر مولكى خوای گەورەین وە هەموومان بۆ لای خوای گەورە ئەگەر پێنەوہ (156) هەر كەسێك وا بلیت و سەبر و ئارام بگرت ئەوانە سەلاواتى خوای گەورەیان لەسەرە واتە: خوای گەورە لپیان خۆش دەبیت و ستایشیان دەكات لەلای فریشتەكان و خوای گەورە پرهەمیان پى دەكات، و ئەوانە خوای گەورە هیدایەتیان دەدات (157)).

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

